

FEATURED ARTICLES

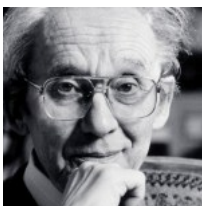
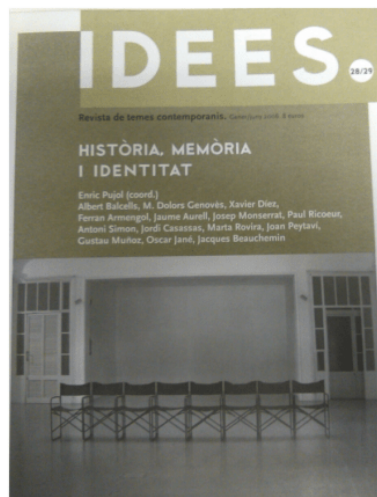
Memory, history and forgetting

Paul Ricoeur

In this article, Paul Ricoeur carries out a critical re-reading of his last book, a re-reading that stems from a new viewpoint: in agreement with the lexical definition of history as historiography, he uses *writing* as a central pillar for historical analysis before moving on to a hermeneutical analysis of reading or, from a broader perspective, the reception of literary accounts of history, both public and private.

This article forms part of issue 28-29 of the IDEES magazine, "Memory, history and identity", published in print format between January and June 2006. The PDF article is available to download in Catalan below.

[IDEES 28-29 - "Memòria, història i oblit" Paul Ricoeur Download](#)

Paul Ricoeur

Paul Ricoeur va ser filòsof i antropòleg, i un dels fundadors i rectors de la Universitat de Nanterre. Més tard, va ser professor de la Sorbona i de les Universitats d'Estrasburg i Chicago. Ricoeur és conegut internacionalment per intentar combinar la descripció fenomenològica amb la interpretació hermenèutica. El seu pensament girava al voltant de la qüestió de la voluntat i el problema del mal, mantenint una actitud essencialment afirmativa enfront el negativisme d'altres pensadors existencialistes. Era col·laborador habitual de la revista *Esprit*, i autor d'obres com *Karl Jaspers et la philosophie de l'existence* (1947), *Le volontaire et l'involontaire* (1950), *Finitude et culpabilité* (1960), *De l'interprétation. Essai sur Freud* (1965), *La métaphore vive* (1975) i *Temps et récit* (1983-87), en tres volums.